

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 50/11
24.06.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Н, због кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 362/11 од 14.06.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу 1К. 592/10 од 17.01.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.570/11 од 28.02.2011. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Делимично се УВАЖАВА захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 326/011 од 14.06.2011. године и утврђује да је правноснажним пресудама Основног суда у Ужицу 1К 592/10 од 17.01.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 570/11 од 28.02.2011. године повређен закон у корист окривљеног М.Н. – одредба члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 47/03), док се у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у вези члана 355. тачка 1. ЗКП захтев ОДБИЈА као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ужицу 1К 592/10 од 17.01.2011. године окривљени М.Н. ослобођен је од оптужбе на основу члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку да би радњама описаним у изреци пресуде извршио кривично дело из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Ужицу, Апелациони суд у Крагујевцу одбио је као неосновану жалбу јавног тужиоца и првостепену пресуду потврдио својом пресудом Кж1 570/11 од 28.02.2011. године.

Против обе правноснажне пресуде Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 362/11 од 14.06.2011. године, због повреде закона из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 47/03) и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и члана 355. тачка 1. ЗПП с предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљеног М.Н.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку којој је присуствовао окривљени М.Н. лично, па је у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета заједно са захтевом Републичког јавног тужиоца и нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан у односу на повреду закона из члана 149. став 2. Закона

о планирању и изградњи (у даљем тексту Закона), док у преосталом делу у погледу повреда кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 355. тачка 1. ЗКП, захтев није основан.

Наиме, у захтеву јавни тужилац истиче да се првостепена, а затим и другостепена пресуда заснивају на погрешном правном ставу суда, да доградња уз постојећи објекат не представља изградњу у смислу члана 2. тачка 16. и 26. Закона о планирању и изградњи, па тиме да у описаним радњама окривљеног М.Н. које представљају доградњу постојећег објекта, нема законом прописаних обележја кривичног дела из члана 149. став 2. поменутог Закона. За доградњу је према изнетом ставу Републичког јавног тужиоца потребно прибавити одобрење за изградњу и главни пројекат, што значи да је доградња по својој суштини изградња, која, ако је обављена без потребних одобрења и документације, представља кривично дело. Осим тога, првостепена и другостепена пресуда према изнетим наводима захтева не садрже јасне и прихватљиве разлоге за изнети правни став.

Одредбама члана 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 47/03, 34/06 и 39/09) прописано је:

- у тачки 26. члана 2., да је „доградња“ извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор уз, испод или над постојећим објектом и са њим чини физичку и техничку целину,

- у тачки 16. члана 2., да је „изградња“ објекта скуп радњи који обухвата претходне радове, израду техничке документације за изградњу објекта, контролу техничке документације, припремне радове за грађење, грађење објекта и стручни надзор у току грађења објекта,

- у тачки 24. члана 2. да се под „грађењем“ подразумева извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Кривично дело из члана 149. став 2. поменутог Закона чини онај инвеститор објекта, који гради без одобрења за изградњу и главног пројекта (члан 88. Закона).

Дакле, радња извршења наведеног кривичног дела јесте грађење без одобрења за изградњу, која радња у смислу цитираних одредаба Закона, значи извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова и др, за које инвеститор објекта мора имати одобрење, а према техничкој документацији за изградњу објекта. Имајући у виду да је „доградња“ такође извођење грађевинских и других радова, с тим што се овде ради о грађењу на већ постојећем објекту (новог простора уз испод или изнад), који са њим чини физичку и техничку целину, то доградњу треба сматрати грађењем у ширем смислу речи.

Одредбама члана 90. и 97. Закона прописани су изузеци од обавезе прибављања одобрења за изградњу у смислу члана 88. Закона, па такво одобрење није потребно у случају грађења непосредно пре и за време елементарних непогода, ради отклањања штетних последица тих непогода као и у случају рата и непосредне ратне опасности а затим у случају адаптације, санације објекта, изградње помоћних објеката, као и у случају промене намене објекта, али овде није прописана и доградња.

Правним ставом изнетим у првостепеној и другостепеној пресуди повређен је кривични закон – члан 149. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 47/03), када је суд нашао да је за постојање кривичног дела од значаја чињеница да инвеститор објекта гради без одобрења за изградњу у смислу члана 88. наведеног Закона нови објекат, што овде није случај јер се ради о доградњи постојећег објекта.

И за доградњу објекта потребно је одобрење и техничка документација јер се и овде ради о „грађењу“ у смислу одредаба поменутог Закона и супротним поступањем инвеститора, односно извођењем грађевинских и других радова у доградњи, остварују се обележја кривичног дела из члана 149. став 2. Закона, па је суд ослободивши М.Н. од оптужбе на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, учинио повреду закона у корист окривљеног.

У односу на истакнуте повреде одредаба кривичног поступка и члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 355. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да су у првостепеној и другостепеној пресуди дати довољни разлози за заузети правни став, те да образложење у поменутих пресудама на јасан и разумљив начин указује на оцену и правни закључак суда у смислу члана 355. тачка 1. ЗКП, те да стога нису учињене истакнуте повреде и захтев јавног тужиоца је у том делу одбијен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), те члана 24. став 7. ЗКП, с обзиром да је правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљеног М.Н. – одредба члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи, само утврдио наведену повреду закона, не дирајући у правноснажне пресуде против којих је захтев подигнут, у смислу члана 425. став 1. и 2. ЗКП, док је у преосталом делу у погледу битних повреда одредаба кривичног поступка захтев одбио на основу члана 424. ЗКП.

Записничар-саветник

За Председника већа

Мила Ристић,с.р.

судију Бату Цветковића

судија

Невенка Важић,с.р.